

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 36. S. Fulgentii Opera ultima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

leret. Ferrandus eam approbat, si modo prius Fides de Trinitate & Incarnatione accurate explicetur, ne Pater aut Spiritus S. illa Persona esse, quæ passa est, videatur. Vult etiam Ferrandus, ut huic Propositioni adjiciatur, vel saltem mente concipiatur, passum fuisse in Carne. De eadem Materia & in eundem sensum Severo Scholastico id est Causidico Constantinopolitano scripsit. *Interroga, inquit, præprimis Papam. Interroga etiam alios in diversis Mundi partibus Episcopos, quos Doctrinæ fama celebres reddidit.*

§. XXXVI.

S. Fulgentii Opera ultima.

Dubium non est, quin Anatolius ipsum Magistram S. Fulgentium consulturus fuisset, nisi ille prima die hujus anni 533. ad æterna fuisset translatus. Is post secundum Exilium, & Reditum ad Ecclesiam suam plura adhuc dum opera scripsit, atque inter alia decem Libros adversus aliquem Arianum notissimum, nomine Fabianum, qui habitum cum S. Fulgentio Colloquium postea adulteratum in vulgus ediderat. De hoc opere nihil nisi fragmenta nobis supersunt. Eodem tempore scripsit adversus Fastidiosum, qui, cum esset Monachus & Presbyter Catholicus, ad Arianam pravitam

Sæculum VI.
A. C. 533.*Ferr. Ep. ad
Anatol.**vit. S. Fulg.
c. 28. n. 60.**p. 577.**p. 340.*

Sæculum VI. A. C. 533. vitatem defecerat, & composito quodam
 Sermone demonstrare se jactabat, si tres
 Personæ Divinæ ejusdem Naturæ essent,
 & inseparabiles, sequi, omnes tres Car-
 nem assumpsisse. Sunt & alia Opera,
 de quibus tempus Editionis ignoratur;
 celeberrimum vero est Tractatus de Fide
 ad Petrum, olim S. Augustini creditus.

Ep. 9. p. 210.
p. 500.

Petrus suscepta Profectione Jerosolymam
 metuens, ne fraudibus Hæreticorum,
 quibus Oriens scatebat, falleretur, S. Ful-
 gentium rogavit, ut sibi tutam Fidei Re-
 gulam traderet, & quia moram pati no-
 lebat, S. Fulgentius cito ei misit brevem
 Tractatum, in quo de Trinitate, de In-
 carnatione, de Creatione, de Angelo-
 rum Hominumque lapsu & quibusdam
 aliis Articulis differit. Ad Calcem O-
 pusculi adjicit quadraginta Regulas, tan-
 quam totidem Fidei Articulos, quos ne-
 mo nisi Hæreticus oppugnat. Illud quo-
 que tempus ignoratur, quo Tractatum
 de Trinitate contra Arianos Felici No-
 tario inscriptum, illumque de Incarna-
 tione ad Scarilam, scripserit.

p. 238.

p. 406.

ep. 10.

Ep. 13. 14.

Superfunt quoque S. Fulgentii Episto-
 læ duæ seu Tractatus ad Ferrandum Dia-
 conum. In una respondet ad quinque
 Quæstiones, quas proposuerat præser-
 tim de Trinitate. In altera differitur
 de Baptismo cujusdam Æthiopis; Res
 autem ita se habuit. Juvenis quidam
 nigro

ep. 11.

nigro corporis colore, Christiani Viri Sæculum VI.
A. C. 533.
 mancipium, Religionis Articulos cura
 Domini sui edoctus, ad Ecclesiam per-
 ductus, & Catechumenis adscriptus fue-
 rat. Appropinquante tempore Paschali
 etiam inter Candidatos Baptizandos re-
 latus instruitur, exorcizatur, Dæmoni re-
 nunciat, Symbolum memoriæ impressum
 coram populo elata voce recitat. Tum
 subito violenta feбри corripitur; quia S. Fulgentii
Opera.
 autem pauci dies ad Sabbatum Sanctum
 supererant, servarunt juvenem cum ce-
 teris baptizandum. Hora solemnibus Ba-
 ptismi ad Ecclesiam defertur, & quia i-
 psam vox, motus sensusque defecerant, S. Fulgentii
Opera.
 alius nomine ipsius, sicut in Baptismo in-
 fantum observatur, ad interrogata re-
 spondit. Baptizatus est, & post breve
 tempus expiravit. *Fam quæro, inquit
 Ferrandus, quid de Hominis hujus Salute
 credendum sit. Timeo, ne ipsi Deus ideo
 usum vocis ademerit, quia Regeneratione
 indignum judicavit; non enim mihi vi-
 detur fieri posse, ut homo in ætate ratio-
 nis capace per Confessionem alterius justi-
 ficetur. Puto hunc modum tantum in-
 fantibus, qui solum peccatum Originale
 habent, congruere. Quæro etiam, an id
 Baptizatis non noceat, si Carnem Domi-
 ni non manducant, & Sanguinem non bi-
 bant, quod forte illa intercapedine, quæ
 inter*

Sæculum VI. inter Baptismum, & Communionem fuit,
 A.C. 533. subito moreventur.

Ep. 12. c. 5.

S. Fulgentius respondet: *Crede-
 remus, hunc Juvenem salvum esse, quia
 Fidem suam professus fuerat, dum Sym-
 bolum pronunciavit. Privatio vocis ipsi
 non nocuit, quia animi sententiam non
 mutavit. Confessio aliorum ipsi illa æ-
 tate non profuisset, nisi præcessisset sua;
 sed dum sensibus valebat, credidit, & Sa-
 cramentum vivus recepit, quamvis tunc
 sensibus careret. Mortuos non baptiza-
 mus, quia unusquisque secundum ea, quæ
 in corpore suo gessit, judicandus est, &
 corpus sine anima Remissionem peccatorum
 accipere non potest. Itaque constanter
 Canones sequamur, jubentes, ut ægrotan-
 tes, & respondere non valentes, testimo-
 nio illorum, qui affirmant, ipsos baptiza-
 ri velle, baptizentur. De illis vero, qui
 prius moriuntur, quam Corpus & San-
 guinem Jesu Christi acceperint, non si-
 mus solliciti; nam tunc unusquisque no-
 strum hujus Panis particeps fieri incipit,
 quando incipit esse Membrum ejusdem Cor-
 poris, id est, Jesu Christi, quod in Ba-
 ptismo contingit. In hujus veritatis ar-
 gumentum S. Fulgentius aliquem S. Au-
 gustini Sermonem ad Neo-Baptizatos di-
 rectum adducit. Secundum hanc Do-
 ctrinam jam ab aliquot Sæculis Evchari-
 stia*

S. Fulgentii
 Opinio.

u. 7.

6. 9.

e. 10.

c. 11.

stia post Baptismum infantibus non amplius datur.

Sæculum VI.

A. C. 533.

S. Fulgentii Opus ultimum est Epistola data ad Reginum Comitem, qui ipsum super duobus Articulis consuluerat. Primus respiciebat Doctrinam Fidei, an Jesu Christi Corpus esset corruptibile. Secundus, ad Doctrinam Moralem spectabat, & quærebatur, quæ vitæ ratio Viro militari tenenda esset. Prima Quæstio haud diu antea inter Alexandrinos Eutychianos sub Timotheo Patriarcha, ut superius narravimus, agitari cœperat.

ep. 18.

Sup. n. 31.

Ad hanc Quæstionem S. Fulgentius respondit, Jesu Christi Corpus esse corruptibile in aliquo sensu, cum esset subiectum fami, siti aliisque ejusmodi miseriis; at vero post mortem ipsius non fuisse subiectum putredini, nec, dum viveret hanc mortalem vitam, subiectum fuisse motibus, qui rationem anteverunt, & hominis etiam inviti intellectum turbant. S. Fulgentius hoc opus morte præveniente absolvere non potuit, & Reginus a Ferrando Diacono petiit, ut quæ necdum scripsisset defunctus, ipse suppleret, & Doctrinam moralem, quam exoptasset, adderet.

Fer. Paræn.

ad Reg. p. 153

§. XXXVII.